

מ"ת 12663/02/23 - מדינת ישראל נגד ארנון דראי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 12663-02-23 מדינת ישראל נ' דראי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 86291/2023

בפני כבוד השופט שי שלהבת

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב

**ארנון דראי (עצור/אסיר בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד אניקין**

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר נוסף בעניינו של המשיב אשר נעצר עד לתום ההליכים בדרך של איזוק אלקטרוני. החלטה שלא להיעתר לבקשה קודמת לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב, ניתנה על ידי ביום 13.4.23.

רקע עובדתי וטיעוני הצדדים

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים.

א. בהתאם לאישום הראשון, בתאריך 12.9.22, נשפט המשיב בהיעדרו בבית המשפט לתעבורה במסגרת תיק 3107-09-22 על ידי כבוד השופט אורן בועז ונדון, בין היתר לשישה חודשי פסילה (להלן: "הפסילה"). דבר הפסילה הודע למשיב ביום 6.12.22 ע"י רס"ר סוזי מונסוניגו (להלן: "ההודעה") חרף זאת, ביום 23.2.23 סמוך לשעה 8.00, נהג הנאשם רכב מסוג סקודה בכביש מספר 4 ועלה על תמרור 815 כשהוא פסול לנהיגה ביועין. בגין אירוע זה מואשם המשיב בעבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט וזאת בניגוד להוראות סעיף 67 לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "נהיגה בזמן פסילה" ו"פקודת התעבורה") בהתאמה וכן בגין עבירה של אי ציות לתמרור 81, בניגוד להוראות תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

ב. בהתאם לאישום השני, ביום 27.12.22 סמוך לשעה 9.59, נהג המשיב רכב מסוג סיטרואן ונעצר סמוך לרחוב חובבי ציון 7 בפ"ת, אגב שימוש בטלפון בזמן נהיגה. בהתאם לאישום ביצע המשיב את מעשהו כשהוא נתון בפסילה עליה קיבל הודעה. בגין אירוע זה, מואשם המשיב בנהיגה בזמן פסילה ובעבירה של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית, בניגוד להוראות תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

ג. בהתאם לאישום השלישי, בתאריך 29.1.23 סמוך לשעה 23.40, נהג המשיב ברכב מסוג מאזדה בכניסה לחוף הנכים שבראשון לציון. בהתאם לאישום ביצע זאת המשיב את מעשהו כשהוא נתון בפסילה עליה קיבל הודעה. בגין כך, מואשם המשיב בנהיגה בזמן פסילה.

ד. בהתאם לאישום הרביעי, בתאריך 5.2.23, סמוך לשעה 19.27 נהג הנאשם רכב מסוג פיז'ו כבביש מספר 1 ונעצר אגב שימוש בטלפון בזמן נהיגה. בהתאם לאישום ביצע המשיב את מעשהו כשהוא נתון בפסילה עליה קיבל הודעה. בגין אירוע זה, מואשם המשיב בנהיגה בזמן פסילה ובעבירה של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית, בניגוד להוראות תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה

ביום 23.2.23, התקיים דיון ראשון בבקשת למעצר המשיב עד לתום ההליכים כנגדו. בדיון שנערך בפני סגן הנשיא, כבוד השופט עופר נהרי, יוצג המשיב על ידי בא כוח מטעם הסגנוניה הציבורית, אשר סבר כי מאחר וטרם קיבל את חומר החקירה, אינו יכול להתייחס לסוגיית קיומן של ראיות לכאורה. כבוד השופט נהרי, קבע על סמך עיון בחומר הראיות שהוצג לו, כי קיים ניצוץ ראיתי כנגד המשיב, התייחס לעברו התעבורתי וקבע כי יוותר במעצר עד החלטה אחרת, תוך קביעת מועד דיון נוסף בבקשה כמה ימים לאחר מכן.

ביום 28.2.23, התקיים דיון נוסף במסגרתו יוצג המשיב, באופן פרטי, על ידי עו"ד אלון מור יוסף. במסגרת הדיון, הודיעו באי כוח הצדדים על הסכמתם לשליחת המשיב לבדיקת התיכנות לאיזוק אלקטרוני וב"כ המשיב הודה בקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. במהלך הדיון נחקרו מפקחים מוצעים ובסיומו הורתה כבוד השופטת קריספין על בחינת אפשרות מעצרו של המשיב באמצעי של פיקוח אלקטרוני.

ביום 5.3.23, התקיים בפני דיון שלישי בעניינו של המשיב אשר אף בו יוצג על ידי עו"ד אלון מור יוסף ובמסגרתו נשלח המשיב להמשך מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו באמצעי של איזוק אלקטרוני, תחת פיקוח מפקחים ומתן התחייבויות כספיות למקרה של הפרת תנאי המעצר.

ביום 21.3.23, בעקבות בקשה שהוגשה ע"י ב"כ החדש של המשיב, עו"ד אשר ארבל ולאחר השלמת הבדיקות הטכניות, אושר שינוי הכתובת בה שוהה המשיב במעצר על דרך של איזוק אלקטרוני.

ביום 29.3.23, הגיש המשיב באמצעות ב"כ חדש, משרד עו"ד אורון, בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו ולאור תגובת המשיבה שכללה בקשה לקיום דיון בבקשה, נערך הדיון ביום 4.4.23, יום לפני ערב חג הפסח הראשון. בדיון נכחו מלבד המשיב, אמו, אחיו ואביו. בתום הדיון, מסרתי לצדדים שאבחן את טענותיהם בכובד ראש. זאת בשם לב לכך שמדובר בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שהתקבלה בהסכמת בא כוחו הקודם של המשיב כחודש לפני הדיון בבקשה. מאחר והמשיב העלה טענות בנוגע למצבו הנפשי בעת קשה לו ההימצאות בביתו, ביקשתי מבא כוחו להעביר בהקדם אסמכתאות הנוגעות למצבו הנפשי. אסמכתאות כאמור לא הועברו, עד למועד בו ניתנה החלטתי. ביום מתן ההחלטה, נמסר לעיוני תצהיר חתום בנושא על ידי המשיב.

בהחלטתי מיום 13.4.23, החלטתי בהחלטה מפורטת שלא להיעתר לבקשתו לשינוי תנאי מעצרו. בהחלטתי ציינתי כי ככל שיציג המשיב מסמכים בנוגע למצבו הנפשי והקשיים הנגרמים לו, ו/או יציג חלופות לבחינת מצב זה (ובכלל זה הפנייתו לתסקיר שירות המבחן) לא יחסמו בפניו שערי מותב זה לבחינה נוספת. עוד באותו יום, הגיש המשיב בקשה לשחרורו מייצוג של משרד עו"ד אורון וציין שברצונו לייצג את עצמו ולחילופין להיעזר בסגור ציבורי. הבקשה הוגשה במסגרת תיקו העיקרי של המשיב, 12662-02-23 והועברה לתגובת משרד עו"ד אורון.

ביום 16.4.23, הוגשה באמצעות משרד עו"ד אורון בקשה לפתיחת "חלון" לצורך "אבחון פסיכולוגי אצל מומחה". ביום 17.4.23 ובהסכמת המבקשת, אושר למשיב ה"חלון" המבוקש.

ביום 19.4.23, הגיש משרד עו"ד אורון מסמך בו ביקש להצטרף לבקשת המשיב לשחרורו מייצוג. לאור

זאת, שוחרר משרד עו"ד אורון מייצוג המשיב. בדיון שנערך בתיק העיקרי ביום 23.4.23, מונתה הסנגוריה הציבורית בהסכמת המשיב לייצגו בתיק העיקרי ובהליך המעצר. באותו מועד, הגיש המשיב בעצמו בקשה בנוגע לתנאי מעצרו תחת הכותרת "בקשה להקלה בתנאים" וכן חוות דעת חתומה על ידי מר טובי פלד (להלן: "מר פלד") שהנו פסיכולוג חינוכי מומחה. בנוסף, הגיש העתק של החלטת כבוד השופט אורן בועז במסגרת 3107-09-22 מיום 19.4.23, במסגרתה הוחלט על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו של המשיב ביום 12.9.22. לאור בקשת המבקשת לקבוע דיון בבקשת המשיב, נקבע הדיון ליום 30.4.23.

ביום 27.4.23 נסרקה למערכת נט המשפט, החלטתו של הממונה על האיזוק האלקטרוני, במסגרתה פורטו מספר הפרות שעבר באיזוק וכן החלטת הממונה להשאיר את המשיב בפיקוח האלקטרוני. בהתאם להחלטה, ביום 17.3.23, התקבל ביחידת האיזוק האלקטרוני חייו על יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח למשך 12 דקות והמשיב סירב לענות לטלפון בטענה של קדושת השבת. ביום 23.4.23, איחר המשיב איחור בן 11 דקות בחזרה מ"חלון" שאושר לו וניצל את החלון שלא לצורך לצורך סעודה במסעדה. בהחלטתו, ציין הממונה על הפיקוח האלקטרוני כי התרשם מהאפשרות שהמשיב הפנים את חומרת הפרותיו ואת חובותיו בהתאם למשטר הפיקוח. כן ציין שהחליט לנהוג במשיב "במידת החסד".

במסגרת הדיון בבקשת העיון החוזר הנוספת, יוצג המשיב על ידי עו"ד אניקין מטעם הסנגוריה הציבורית (להלן: ב"כ המשיב). ב"כ המשיב, העלה שלוש טענות. ראשית, הפנה לחו"ד הפסיכולוגית שהתקבלה בעניינו של המשיב ולמצבו של המשיב. שנית, טען כי לזכות המשיב עומדת טענת "כבר נשפטי" בנוגע לאירועים המפורטים באישומים השני והרביעי לכתב האישום, בגינם שילם המשיב את הדו"חות שניתנו לו על שימוש בטלפון נייד. לעניין זה, הציג ב"כ המשיב אסמכתא לתשלום שנערך ביום 17.2.23. טענתו השלישית של ב"כ המשיב התבססה על כך שפסק הדין במסגרתו הוטל על הנאשם עונש הפסילה, בוטל והוא למעשה אינו נתון בשלב זה לפסילת רישיון. לעניין זה, הוגש פרוטוקול הדיון שנערך בהליך הרלוונטי מיום 19.4.23. לסיכום דבריו ביקש ב"כ המשיב לבטל את מעצר הבית כליל ולמצער לאפשר את יציאתו לעבודה.

ב"כ המבקשת, הדגיש את פרק הזמן הקצר שחלף מועד מתן ההחלטה בבקשת העיון החוזר הוקדם שהגיש המשיב והפנתה לתוכן החלטה זו. ביחס לטענותיו של ב"כ המשיב, טענה ב"כ המבקשת כי על פי האמור במערכות המשטרתיות, נקלטו התשלומים בגין שני הדו"חות המוזכרים ביום 28.2.23, ארבעה ימים לאחר שהוגש כתב האישום כנגד המשיב ובעת שמהמשיב היה עצור, דבר המלמד שלא מן הנמנע כי התשלום נועד מניסיון לחמוק מעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לדבריה, האסמכתאות שהציג ב"כ המשיב אינן נושאות מספרי דוחות ולא ברור האם יש ליחסן לעבירות נשוא כתב האישום שהוגש כנגד המשיב. כן טענה כי אף אם תתקבל טענת המשיב בנקודה זו, עדין יעמוד לחובתו שני אירועים של נהיגה בזמן פסילה. לעניין ביטול פסק הדין שניתן כנגד המשיב, טענה ב"כ המבקשת כי בעת ביצוע העבירות לכאורה, היה פסק הדין שריר וקיים וכי מדובר למעשה בהפרה של הוראה חקוקה, המראה על מעילה באמון בית המשפט. כן הפנתה ב"כ המבקשת להפרות שביצע המשיב במסגרת איזוקו האלקטרוני ולכך שההתייחסות הפסיכולוגית שניתנה ביחס למצבו של הנאשם, ניתנה מגורם פרטי ומציינת חשש עתידי למצבו.

בתגובתו לדברי ב"כ המבקשת, סבר ב"כ המשיב שההפרות שעבר מרשו היו מינוריות, ולא אמור להינתן להן כל משקל בהינתן שיחידת הפיקוח האלקטרוני לא ביקשה לקיים דיון בעניין בית המשפט. כן טען שהטענות שהעלתה ב"כ המבקשת בנוגע לתשלום הדו"חות אינן יכולות להחליף בדיקה מעמיקה של הטענות.

ב"כ המבקשת הפנתה להחלטות בהן נקבע כי נהיגה בזמן פסילה מהווה עילת מעצר ושבדיקה של שירות המבחן, אם תהיה, תבחן גם מסוכנות בניגוד לחו"ד שנערכת על ידי גורם פרטי. לשאלת בית המשפט מסר המשיב כי נפגש עם פסיכולוג חינוכי מאחר והיה היחיד שהסכים להגיע למקום האיזוק.

בסיום הדיון מסרתי לצדדים שאתן החלטה בבקשה לאחר שעין בכובד ראש בטענות.

בהמשך, זימנתי דיון בבקשה ליום 7.5.23, במסגרתו הצגתי למבקשת את השאלה האם עומד כנגד המשיב בעת הזו עונש פסילה בתוקף. בתגובה מסרה ב"כ המבקשת בדיון זה כי מבדיקות שנערכו לא ניתן לדעת במדויק האם עומדות כנגד המשיב פסילות ברות תוקף והם הפקיד את רישונו. לגישה, יש לבחון את העניין לעומק למול מזכירות בית המשפט וגזרי הדין שניתנו בתיקים אחרים. כן הוסיפה שלעמדת המשיבה, שאלת פסילתו של המשיב בגין הליכים אחרים אינה רלוונטית והדגישה את המסוכנות הגלומה במעשים המיוחסים למשיב.

דין

הסעיף הדין בתנאים לקיומו של עיון חוזר בהליך מעצר הנו סעיף 52 **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996** (להלן: "חוק המעצרים") הקובע בסעיף א כדלקמן:

עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה

השיקולים המנחים את בית המשפט בעת עריכת עיון חוזר בהחלטת מעצר נוגעים לשלושה: נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה שניתנה בנוגע למעצר.

ניסיון "לשבץ" את טענותיו של ב"כ המשיב במסגרת שיקולי עריכת העיון החוזר, מלמד להבנתי כי את הטיעונים יש לבחון באספקלריה של "עובדות חדשות" או "שינוי נסיבות".

בכל הנוגע למצבו הנפשי הנטען של המשיב, הרי שהוא צוין במסגרת הדיונים הקודמים וה"עובדה החדשה" לענין זה עשויה להיות חוות הדעת שנחתמה על ידי מר פלד והוגשה למערכת נט המשפט לאחר ההחלטה בבקשה הקודמת לעיון חוזר. בחינת חו"ד מלמדת להבנתי, כי מרביתה חוזרת על טענות שהעלה המשיב בתצהירו ובדבריו בדיונים קודמים שנערכו ועל החששות שהציג. בסוף חו"ד מצוין שהמשיב סובל מתופעה נפשית מסוימת כשלא ברור האם מדובר באבחנה שנערכה על ידי מר פלד או בחזרתו על המידע שנמסר לו ע"י המשיב. את חו"ד, מסיים מר פלד בהעלאת חששות שהמצב המשפטי ישיב את המשיב למצב שאפיין אותו בעבר וכי "במידה ויהיה במצב של ניתוק מהחברה, כליאה, מעצר או חוסר מעש הוא עלול להרגיש דיכאון עמוק ולהפסיק לתפקד". זקוק לטיפול בפוסט טראומה שעבר.

למיטב הבנתי, לא כוללת חו"ד אבחנה עצמאית מקיפה בנוגע למצבו של המשיב. חו"ד כוללת חשש מדידור במצבו של המשיב, אך אינה מצביעה על סכנה קונקרטית ולא דנה בקיומן של אפשרויות טיפוליות נוספות בעת היותו של המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני.

על פי האמור במכתבו, מר טובי הנו פסיכולוג מומחה חינוכי כענין של "ידיעה שיפוטית" הרי שדומה כי יתכן שיכולתו של פסיכולוג שמומחיותו קלינית לבחון באופן טוב יותר את מצבו של המשיב. לענין זה, הסברו של המשיב לפיו מר פלד היה היחיד שהסכים להגיע למקום האיזוק, אינו יכול לעמוד מאחר וכפי שאושר למשיב

"חלון" לצורך יציאה למפגש עם מר פלד, כך יכול היה להתבקש מפגש נוסף. עוד יצוין כי בבקשה לפתיחת החלון, לא צוין מפגש קודם עם מר פלד וחוו"ד נושאת תאריך של יום לאחר הפגישה בקליניקה של מר פלד.

לאור האמור לעיל, הרי שהאמור בחוו"ד של מר פלד אינו עולה לכדי "עובדה חדשה" או "שינוי נסיבות" בהתבסס עליהן ניתן לשנות את נקודת האיזון הנוגעת לתנאי מעצרו של המשיב.

באשר לטענת "כבר נשפטתי" שהעלה ב"כ המשיב לגבי שניים מהמקרים בהם נהג לכאורה בפסילה, הרי שלמיטב הבנתי, אין בידי בשלב זה די כלים בכדי להכריע בטענה. כדברי ב"כ המבקשת, האסמכתאות לביצוע תשלום שצורפו אינן מלמדות בהכרח על כך שהתשלום מתייחס לדו"חות נשוא פרטי האישום השני והרביעי. עיון ראשוני בהן, אינו מראה על מספר דו"ח או אינדיקציה אחרת באמצעותה ניתן לייחס את האסמכתאות לדו"חות הרלוונטיים ואין בידי אסמכתא ברורה בנוגע למועד התשלום. טענת ה"כבר נשפטתי" ראויה לליבון נוסף, אך לא ניתן כאמור להכריע בה בשלב זה. יוסף כי כאמור בדברי ב"כ המבקשת, אף אם תתקבל הטענה, עדיין קיימות ראיות לכאורה לשני אירועים של נהיגה בפסילה שבוצעו על ידי המשיב. יצוין כי בחינת הטענה נערכה לאור העובדה שלא נטענה קודם ולטובתו של המשיב. דומני כי הסכמת המבקשת לדין בטענה ללא העלאת קושי פרוצדוראלי ראויה לציון לטובה.

בנוגע לטענת ביטול עונש הפסילה, הרי שלהבנתי ניתן לבחון אותה באספקלריה של נסיבה שהשתנתה. בעת הדיון בבקשת העיון הקודמת, עוכב ביצוע עונש הפסילה שהוטל עליו ובעת הדיון בבקשה זו כבר בוטל פסק הדין מכוחו הוטלה הפסילה.

לא עלה בידי לאתר פסיקה הדנה ישירות בשאלה מהו משקלו של ביטול פסק דין במקרה של עצור מכוח אותו פסק דין. פסיקה ממנה ניתן להקיש להבנתי לעניינו, ניתן למצוא בהחלטה שניתנה במסגרת **בש (נצ') 1588/04 אבראהים שאהין נ' מדינת ישראל** (להלן: "עניין שאהין") (פורסם בנבו, 14.3.04) על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת. בעניין שאהין, נדון מקרה של עצור בשל התנהלותו מול בת זוגו. דיון בבקשת עיון חוזר במעצרו, נערך לאחר שבני הזוג הגיעו לכדי הסכם גירושין ובוטלו כל ההליכים שנגקטו כנגד העצור. כמו כן, בוטל בהסכמת בין הצדדים **צו הגנה שניתן כנגד העצור ושימש בסיס לאישומים נשוא הערר**.

בהחלטתו קבע בית המשפט המחוזי את הדברים הבאים:

"מטיעוני הסניגור ומחומר הראיות שהוגש עולה, כי העורר והמתלוננת הגיעו להסכם

גירושין, על פיו נפרדו דרכיהם של שני הנצים. נראה לי כי עת שהמתלוננת באה לידי הסכם גירושין עם

העורר ומבטלת את כל ההליכים שנקטה נגד העורר בבית המשפט לענייני משפחה, יש לראות בנסיבות

אלה כשינוי בנסיבות שמצדיק עיון חוזר על פי סעיף 52 לחוק המעצרים.

סבורני, כי שינוי הנסיבות שציינתי לעיל, יש בהן כדי להפיג את מסוכנותו של העורר כלפי המתלוננת, בפרט

כאשר על פי החלופה המוצעת, העורר ישהה בכפר ג'ת שבמשולש שמרוחקת מהעיר נצרת בה שוהה

המתלוננת.

סיכומי של דבר, נראה לי כי בנסיבות החדשות שנוצרו, ניתן ליטול את עוקץ מסוכנותו של העורר כלפי

המתלוננת, וזאת על ידי הרחקתו לכפר ג'ת כאמור לעיל, החלופה המוצעת על פניה נראית הצעה סבירה

וראויה, אולם על מנת לבחון אותה יש לחקור את המצהירים בבית המשפט.

למיטב הבנתי, ניתן לגזור מהחלטת בית המשפט המחוזי בעניין שאהין כי בעוד שביטול ההליך שהיווה את הבסיס להליך המעצר אינו מביא לשחרור מניה וביה הרי שיש בו משום שינוי נסיבות המשנה את נקודת שיווי

המשקל במקרה שבפני.

נתתי דעתי לכך שבעניין שאהין בוטל צו ההגנה בהסכמה, מה שאינו קיים במקרה שבפני, אך דומני כי הבדל זה אינו משנה את ההקשה העקרונית מעניין שאהין, מה גם שביטול פסק הדין בענייני נערך על ידי בית המשפט.

מבלי להתייחס ישירות למימד "חלוף הזמן" הרי שבמהלך התקופה שחלפה מהדין שנערך למשיב על ידי הממונה על האיזוק האלקטרוני ביום 27.4.23, לא נרשמו לחובתו הפרות נוספות שדווחו. בכך ניתן לראות להבנתי אינדיקציה לכך שהמשיב עובר תהליך של הפנמת החובות החלות עליו. לעניין זה יצוין כי המתנתי עם מתן החלטתי גם בכדי לראות את התנהלותו של המשיב במסגרת המשך איזוקו האלקטרוני כעובדה שמצביעה על אמון שניתן לתת בו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לשנות את תנאי מעצרו של המשיב, כך שתחת מעצר באיזוק אלקטרוני, יעבור למשטר של מעצר בית ביתי. במסגרת מעצר הבית, יינתנו למשיב חלונות בין השעות 8-14 בימים א - ו זאת על מנת שיוכל לחזור לעבודתו ולפרנסתו. בזמן חלונות אלו, ישהו עם המשיב כל העת אחד או יותר מן המפקחים שנקבעו בהחלטה מיום 5.3.23. כמו כן יעמדו בעניין ההתחייבויות הכספיות שניתנו על ידי המשיב והמפקחים,

בנוסף לכך וכתנאי לשינוי תנאי המעצר של המשיב יפקיד המשיב סכום מזומן של 4,000 ₪. כמו כן יישלל רישיון הנהיגה של המשיב עד החלטה אחרת. המשיב יפקיד את רישיון הנהיגה שלו בבית המשפט ובמידה ואינו בידו יבצע תצהיר הפקדה בבית המשפט. יובהר למשיב כי נאסר עליו לנהוג לכל מטרה, לכל משך זמן ובכל אופן.

ההפקדה הכספית, ההתחייבויות הכספיות ושלילת רישיון הנהיגה מהווים כולם תנאי לשינוי תנאי המעצר של המשיב וככל שלא יעמוד בהם, תבוטל החלטתי. זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, במעמד הצדדים.